

terum Sapientes, quando *rerum essentias esse sicut Numeros: & omnia Tetraclis constare*, toties ingeminarunt. Sed hæc omnia saltem intimari vel indicari possunt hoc loco, non expediri, non exponi, non explicari: saltem ut eminens appareat, quorsum cogitationes nostræ dirigendæ sint, ut formam rei genuinam, quam principii vel inchoamenti loco certo nomine, quodcunque fuerit, (ut in Algebra quæsitam Radicem) insignire solemus, exercitè cognitam, exactè perspectam, ipsamque ad eò scientiam omnibus numeris suis absolutam, obtineamus.

CAPUT VI. De Privatione.

§. 1.

Hucusque de modali corporis principio, nempe de *Formâ*, quatenus principium & inchoamentum largitur cognitioni de corpore, *conceptu positivo* constans, quo certus modus in corpore, prius indistinctè *supposito*, tanquam in materiâ, quasi *positus* concipitur, juxta quem modum *disposita* materia *tale* corpus, h. e. *certam* corporis *speciem*, sistit. Jam ex adverso quoque *Remotionem* hujus modò positi principii paucis contemplantur, ut eatenus etiam utrinq; quasi pro & contra, perspectum habeamus corpus.

§. 2. Licet autem, remotâ materiâ Corporis, prorsus *Nihil* corporis in intellectu cogitantis remaneat, vel, discretè loquendo, licet, hâc remotione corporis ex mente, quâ ne quidem indistinctum principium ejus attenditur, nullus numerus, ne quidem unitas, nedum pluralitas, partium corporalium, adeoq; planè nihil, quod dicimus *Nullum*, ibidem eluceat, ut supra diximus; tamen remotâ formâ corporis, non statim absolutè nihil corporis in mente remanet, cum materiæ conceptus, ipsarumque partium pluralitas, adhuc ibidem hæreat, pro subjecto puro vel indistincto, quod adhuc aliquid in intellectu ponit, ut ut modus nullus insimul attendatur. Res enim indistinctè spectanda sine distinctionis intuitu, sine modo, concipi potest; Modus autem rei, quatenus rem ipsam distinctè repræsentare debet, non potest sine rei mentione cogitari. Paucis *Numeri*

sine